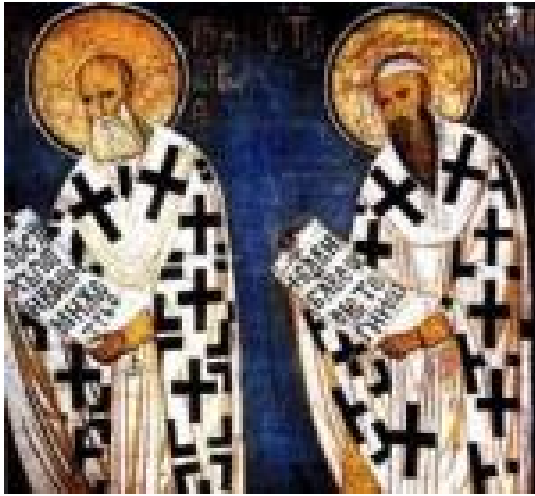

Ко штити српско писмо?

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 03 новембар 2014 12:11

“Већ има близу илјада година како Србљи имају своја слова и писмо...”, писао је Вук Караџић 1818. у предговору “Српског рјечника”, а до данас још ни у каквој књизи немају правога свог језика”. Непуна два века касније, српска слова и писмо све брже нестају из Србије, а ни стање језика није задовољавајуће.

Иако је српска ћирилица била забрањивана у двадесетом веку - у окупираној Србији за време Првог светског рата и у усташкој држави Хрватској у Другом светском рату - ове јој забране нису нанеле озбиљнији ударац и она се успешно опорављала. Нажалост, после потписивања Новосадског договора о српскохрватском језику 1954. године, отпочело је њено смишљено и тихо потискивање. Потписници договора у Новом Саду закључили су да су ћирилица и латиница два потпуно равноправна писма. Последица је била да се за ово друго опредељује све више Срба, пре свега чланова КПЈ. Они су очигледно сматрали да је ћирилица писмо српских и великосрпских националиста, а да ће прихватањем латинице показати и доказати свој интернационализам.

Велику улогу у занемаривању ћирилице у Србији одиграла је Телевизија Београд, својевремено једина телевизијска станица у Србији. И она се одлучила за “равноправну” латиницу и већ од првих дана ТВ Београд (1958) у њеним програмима није било места за “српска слова и писмо”, а протесте многобројних претплатника из Србије није имао ко да чује. Данас има много телевизијских кућа у Србији које, како се и може очекивати, не знају за ћирилицу, а једини позитивни изузеци и “последњи Мохиканци” (са великим закашњењем) јесу наследница некадашње ТВ Београд, РТС (!), РТВојводине и Студио Б.

Ко штити српско писмо?

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 03 новембар 2014 12:11

Ко штити српско писмо?

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 03 новембар 2014 12:11

